ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰουλίου **1942** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **178**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Ν. Δ. 1514. Περὶ ἀδείας λειτουργίας Πρακτορείων Συγκοινωνιῶν δι' Αὐτοκινήτων καὶ ὀργανώσεως Ὁμάδων Αὐτοκινήτων. 1
Ν. Δ. 1515. Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτων πρὸς ἵδρυσιν ἢ ἐπέκτασιν τοῦ ἀεροδρομίου Τυμπάκι (Κρήτης). 2
Ν. Δ. 1516. Περὶ καταργήσεως τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Α. Ν. 754)1937 «περὶ ἱδρύσεως ἐν Πειραιεῖ Παραρτήματος τοῦ Γενικοῦ Χημείου Κράτους κλπ.» ὡς καὶ τοῦ ἀπὸ 16)25 Αὐγούστου 1937 Β. Διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Α. Ν. 754)1937 κλπ.». 3

Κανονιστικὰ Διατάγματα

Περὶ ὁρισμοῦ ἕδρας τοῦ Πρωτοδικείου Ἔβρου. 4
Περὶ ἱδρύσεως ἐν Κηφισσίᾳ Σωφρονιστικοῦ Καταστήματος ἀνηλίκων. 5
Περὶ ἁρμοδιότητος τῆς Ὑπηρεσίας Φόρου Δημοσίων Θεαμάτων Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἔκδοσιν καταλογιστικῶν πράξεων φόρου πολυτελείας. 6

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1514)1942.

Περὶ ἀδείας λειτουργίας Πρακτορείων Συγκοινωνιῶν δι' Αὐτοκινήτων καὶ ὀργανώσεως Ὁμάδων Αὐτοκινήτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 Ν Διάταγμα «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐπειγουσῶν ὑπεραστικῶν συγκοινωνιακῶν καὶ μεταφορικῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας, δι' ἀποφάσεων αὐτοῦ, νὰ χορηγῇ ἄδειας λειτουργίας εἰς Πρακτορεῖα πρὸς μεταφορὰν ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων δι' αὐτοκινήτων, ἐπὶ ὑπεραστικῶν γραμμῶν, κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων διατάξεων, καὶ ἄνευ δεσμεύσεως τοῦ Κράτους ἐκ τῶν τυχὸν ὑφισταμένων μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τρίτων συμβάσεων καὶ προνομίων, ἀναστελλομένης πάσης σχετικῆς ὑποχρεώσεως τοῦ Δημοσίου, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

2. Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καθορίζονται: α) Αἱ ὑποχρεώσεις τῶν Πρακτορείων, τῶν ἰδιοκτητῶν, τῶν διευθυντῶν καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ αὐτῶν συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν αὐτοκινήτων, ἅτινα ἐργάζονται εἰς τὰ Πρακτορεῖα. β) Τὰ δρομολόγια τῶν αὐτοκινήτων, τὰ τιμολόγια καὶ κόμιστρα τῶν μεταφερομένων ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων. γ') Οἱ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀναγκαῖοι ὅροι ἀσφαλείας καὶ ἐξυπηρετήσεως τῶν συγκοινωνιακῶν ἀναγκῶν. δ) Ὁ τρόπος ἐλέγχου τῶν ὡς ἄνω Πρακτορείων.

3. Αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου χορηγούμεναι ἄδειαι λειτουργίας Πρακτορείων, ὑπόκεινται εἰς πάγιον τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν δέκα πέντε χιλιάδων (15.000).

4. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας δύναται νὰ ἀνακαλῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰς χορηγουμένας κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀδείας ἢ καὶ νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν ὁριστικὴν κατάργησιν τῶν Πρακτορείων ὁποτεδήποτε κρίνει τοῦτο σκόπιμον, χωρὶς ἡ χορηγηθεῖσα ἄδεια λειτουργίας τῶν ἐν λόγῳ Πρακτορείων νὰ δημιουργῇ δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἢ οἱασδήποτε ἄλλης φύσεως, πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας, διευθυντὰς καὶ λοιπὸν προσωπικὸν τῶν Πρακτορείων ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἢ ἐκ μέρους τρίτων.

5. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ δι' ἀποφάσεών του πρόστιμον ἀπὸ πέντε ἕως ἑκατὸν χιλιάδων (5.000 — 100.000) εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν Πρακτορείων καὶ ἀνάκλησιν τῆς ἀδείας λειτουργίας τοῦ Πρακτορείου ἀπὸ 7 ἡμερῶν ἕως 6 μηνῶν ἢ καὶ ὁριστικὴν τοιαύτην, δι' ἑκάστην παράβασιν ἢ μὴ συμμόρφωσιν πρὸς τὰς ἐν τῇ ἀποφάσει περὶ χορηγήσεως τῆς ἀδείας λειτουργίας ὑποχρεώσεις τοῦ Πρακτορείου ἢ τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ, δικαιούμενος ἅμα ὅπως διὰ τὴν ἰδίαν παράβασιν ἢ μὴ συμμόρφωσιν ἐπιβάλλῃ καὶ πρόστιμον ἀπὸ δύο ἕως εἴκοσι πέντε χιλιάδων (2.000 — 25.000) δραχμῶν εἰς τὸν ὑπεύθυνον Διευθυντὴν ἢ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Πρακτορείου ἢ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν εἰς τὸ Πρακτορεῖον ἐργαζομένων αὐτοκινήτων, μετὰ συγχρόνου ἀφαιρέσεως τῆς ἀδείας κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων ἀπὸ 15 ἡμερῶν ἕως 6 μηνῶν. Εἰς περίπτωσιν ὁριστικῆς ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας λειτουργίας τοῦ Πρακτορείου, λόγῳ ποινῆς, ἡ κατατεθειμένη ἐγγύησις ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ Πρακτορείου καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐλέγχου τῶν δι' αὐτοκινήτων συγκοινωνιῶν, ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως.

6. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πρόστιμα ἀποτελοῦντα δημόσιον ἔσοδον εἰσπράττονται κατὰ τὸν Νόμον περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων, τῆς περὶ ἐπιβολῆς αὐτῶν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀποτελούσης νόμιμον τίτλον εἰσπράξεως καὶ μὴ ὑποκειμένης εἰς ἔνδικον μέσον.

7. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ ἐκχώρησις τῶν ἐκ τῆς χορηγηθείσης ἀδείας Πρακτορείου δικαιωμάτων εἰς ἕτερα πρόσωπα ὡς καὶ ὁ μετ' ἄλλων προσώπων συνεταιρισμὸς τοῦ λαβόντος ἄδειαν, ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ

Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, δικαιουμένου ν' ἀρνηθῇ τὴν τοιαύτην ἔγκρισιν.

8. Ὁ ἔλεγχος τῆς τηρήσεως τῶν ὑποχρεώσεων τῶν Πρακτορείων καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν, ὡς καὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων, ἀνήκει εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας καὶ εἰς τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχάς.

Διὰ τοὺς ἐντεταλμένους τὸν ἀνωτέρω ἔλεγχον ὑπαλλήλους τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ἔχει ἐφαρμογὴν ἐν προκειμένῳ τὸ ἄρθρον 20 τῆς διὰ τοῦ ἀπὸ 16)2)1940 Β. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ὑπ' ἀρ. 646)1937 καὶ 1197)1938 Ἀναγκαστικῶν Νόμων «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ αὐτοκινήτων νομοθεσίας».

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας δύναται δι' ἀποφάσεων αὐτοῦ νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν συγκρότησιν καὶ τὴν ὀργάνωσιν Ὁμάδων Αὐτοκινήτων πρὸς ἐκτέλεσιν μεταφορῶν κοινῆς ὠφελείας ἐπὶ ἀστικῶν ἢ ὑπεραστικῶν γραμμῶν, κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων διατάξεων καὶ ἄνευ δεσμεύσεως τοῦ Κράτους ἐκ τῶν τυχὸν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τρίτων συμβάσεων καὶ προνομίων, ἀναστελλομένης πάσης σχετικῆς ὑποχρεώσεως τοῦ Δημοσίου καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

2. Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καθορίζονται: α) Τὰ αὐτοκίνητα ἅτινα ἐντάσσονται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰς Ὁμάδας Αὐτοκινήτων. β) Αἱ γραμμαὶ ἃς ἑκάστη τούτων θέλει ἐξυπηρετῇ. γ) Τὰ δρομολόγια τῶν αὐτοκινήτων, τὰ τιμολόγια καὶ κόμιστρα τῶν μεταφερομένων ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων καὶ δ) Τὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῶν Ὁμάδων Αὐτοκινήτων, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ἤθελον καθορισθῇ δι' ἰδιαιτέρων κανονισμῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ὡς καὶ οἱ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ὅροι ἀσφαλείας καὶ ἐξυπηρετήσεως τῶν συγκοινωνιακῶν καὶ ἄλλων ἀναγκῶν καὶ ε) Ὁ τρόπος ἐλέγχου τῶν Ὁμάδων.

3. Καὶ ὡς πρὸς τὰς Ὁμάδας Αὐτοκινήτων ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4, 5, 6 καὶ 8 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

Ἄρθρον 3.

1. Οἱ διατηροῦντες Πρακτορεῖα αὐτοκινήτων ἄνευ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ὡς καὶ οἱ παραβάται διατάξεων τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος ἢ ὅρων ἢ ἄλλων ὁρισμῶν τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος ἐκδιδομένων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ὑπόκεινται, πλὴν τῶν ἐν παραγράφῳ 5 τοῦ ἄρθρου 1 κυρώσεων, καὶ εἰς ποινικὴν δίωξιν, τιμωρούμενοι διὰ ποινῆς φυλακίσεως ἀπὸ 6 ἡμερῶν μέχρις 6 μηνῶν.

2. Ἡ ἐκδίκασις τῶν ἀδικημάτων τούτων γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 22)28 Νοεμβρίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ» ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως.

Ἄρθρον 4.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας δύναται δι' ἀποφάσεων αὐτοῦ νὰ καθορίζῃ κράτησιν ἕως 10 ο)ο ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τῶν Πρακτορείων ἢ τῶν εἰς τὰ Πρακτορεῖα ἐργαζομένων αὐτοκινήτων ἢ τῶν διὰ λογαριασμὸν τῶν Πρακτορείων ἐργαζομένων αὐτοκινήτων ἢ καὶ ἐπὶ πάντων συγχρόνως, ὑπὲρ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐλέγχου τῶν δι' αὐτοκινήτων συγκοινωνιῶν, πρὸς κάλυψιν τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ν. Διατάγματος 220)1941 δαπανῶν τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου.

Ἡ ἐποπτεία τῆς εἰσπράξεως τῆς ὡς ἄνω κρατήσεως καὶ ἡ ἐν γένει παρακολούθησις τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου δύναται νὰ ἀνατεθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας εἰς διοριζόμενον ἐπ' ὠρισμένῃ θητείᾳ εἰδικὸν ἐπόπτην, οὗτινος αἱ ἀποδοχαὶ λογιζομένου ἐκτάκτου ὑπαλλήλου τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐλέγχου τῶν δι' Αὐτοκινήτων Συγκοινωνιῶν, καθορισθήσονται διὰ τῆς περὶ διορισμοῦ του ἀποφάσεως, βαρύνουσαι τὴν ἐκ τῆς ἄνω κρατήσεως πρόσοδον τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐλέγχου τῶν δι' Αὐτοκινήτων Συγκοινωνιῶν.

Ἄρθρον 5.

Κυροῦνται ἅπασαι αἱ μέχρι σήμερον ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Πρακτορείων ὑπεραστικῶν μεταφορῶν, ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων καὶ περὶ Ὀργανώσεως Ὁμάδων Αὐτοκινήτων.

Αἱ μέχρι σήμερον χορηγηθεῖσαι ἄδειαι λειτουργίας Πρακτορείων ὑπόκεινται καὶ αὗται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος, Συνταγματικοῦ χαρακτῆρος καὶ περιεχομένου, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαΐου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη
Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Λ. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

---

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1515)1942.

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτων πρὸς ἵδρυσιν ἢ ἐπέκτασιν τοῦ ἀεροδρομίου Τυμπάκι (Κρήτης).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Πρὸς νομιμοποίησιν τῆς ὑπὸ τῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς γενομένης ἤδη καταλήψεως ἀκινήτων πρὸς ἵδρυσιν ἀεροδρομίου ἐν τῷ χωρίῳ Τυμπάκι (Κρήτης) ὡς καὶ πρὸς πραγματοποίησιν οἱασδήποτε τυχὸν ἐν τῷ μέλλοντι ἐπεκτάσεως τοῦ τοιούτου ἀεροδρομίου, ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις οἰκοδομῶν, ἀγροκτημάτων ἢ ἄλλων οἱασδήποτε φύσεως ἀκινήτων, ἀναγκαιούντων εἰς τὸ ὡς ἄνω ἀεροδρόμιον καὶ κειμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κοινότητος Τυμπάκι τῆς Κρήτης.

2. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις τῶν ἀρχικῶς ἢ ἑκάστοτε ἀναγκαιούντων πρὸς πλήρωσιν τοῦ ἐν τῇ προηγουμένῃ πα-

ραγράφῳ σκοποῦ ἀκινήτων, κηρύσσεται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Εἰς τὰς ἀποφάσεις ταύτας προσαρτᾶται διάγραμμα, κατηρτισμένον ὑπὸ μηχανικοῦ, δημοσίου ὑπαλλήλου, βάσει ἐπιτοπίου ἐφαρμογῆς τῶν τίτλων ἰδιοκτησίας καὶ ἐμφαῖνον τὴν ἀπαλλοτριουμένην ἔκτασιν, ἐντὸς δὲ ταύτης τὰ καθ' ἕκαστα ἀπαλλοτριωθέντα ἀκίνητα. Βάσει τοῦ διαγράμματος τούτου ὁ αὐτὸς μηχανικὸς συντάσσει κτηματικὸν πίνακα, ἀναγράφων τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τῆς ἰδιοκτησίας, τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν ἰδιοκτητῶν, τὸ συνολικὸν ἐμβαδὸν κεκαλυμμένης καὶ ἀκαλύπτου ἐπιφανείας τῆς ἀπαλλοτριωτέας ἰδιοκτησίας, τὸν συνολικὸν εἰς κυβικὰ μέτρα ὄγκον τῶν κτισμάτων, τὸ εἶδος τῆς κατασκευῆς αὐτῶν, τὰς μονίμους ὑπὲρ, ἐπὶ καὶ ὑπὸ τὴν ἰδιοκτησίαν ἐγκαταστάσεις, τὰ δένδρα κατὰ τὰς φυτείας καὶ τέλος τὰ ἐξ ἑκάστης ἰδιοκτησίας τυχὸν ἀμφισβητούμενα τμήματα.

3. Ἂν ἡ πρὸς σύνταξιν τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διαγράμματος καὶ κτηματικοῦ πίνακος ἀπαιτουμένη ἐπιτόπιος ἐργασία καθίσταται λόγῳ καταλήψεως τοῦ ἀπαλλοτριωτέου χώρου ἀνέφικτος, ἡ σύνταξις τοῦ ὡς ἄνω διαγράμματος καὶ πίνακος γίνεται βάσει τῶν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων προσαχθησομένων τίτλων ἰδιοκτησίας καὶ λοιπῶν χρησίμων στοιχείων ἢ βάσει ἀξιοπίστων πληροφοριῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Πᾶς κύριος ἀκινήτου, κειμένου ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κοινότητος Τυμπάκι καὶ ἐμπίπτοντος ἐντὸς ἐκτάσεως ἀπαλλοτριωθείσης ἀναγκαστικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, δικαιοῦται ὅπως, ἐντὸς ἰδιμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δημοσιεύσεως τῆς περὶ κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀποφάσεως, δηλώσῃ ὅτι προκρίνει τὴν ὑπ' αὐτοῦ διατήρησιν τῆς κυριότητος τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος ἀναγκαστικῶς ἀκινήτου του.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δήλωσις καταρτίζεται ἀτελῶς ἐνώπιον συμβολαιογράφου καὶ μεταγράφεται, ἀτελῶς ἐπίσης, εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία τῶν μεταγραφῶν. Ἀντίγραφον δὲ τῆς δηλώσεως ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου μετὰ βεβαιώσεως παρὰ πόδας ταύτης τοῦ ἁρμοδίου φύλακος μεταγραφῶν περὶ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω γενομένης μεταγραφῆς κοινοποιεῖται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ κεῖνται τὰ ἀπαλλοτριωθέντα ἀκίνητα. Ὑποχρεούμενον, ὅπως μετὰ τὸ πέρας τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διμήνου προθεσμίας ὑποβάλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Δ)νσιν Ἀπαλλοτριώσεων) τὰ κοινοποιηθέντα ἀντίγραφα τῶν ὡς ἄνω δηλώσεων μετὰ ὀνομαστικῆς καταστάσεως τῶν ποιησαμένων τὰς δηλώσεις ταύτας δικαιούχων.

Ἡ κατάρτισις τῆς δηλώσεως, ἡ μεταγραφὴ αὐτῆς καὶ ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω κοινοποίησις ἀντιγράφου ταύτης δέον νὰ συντελεσθῶσιν ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, ἄλλως, ἡ δήλωσις οὐδὲν παράγει ἔννομον ἀποτέλεσμα.

3. Ἐφ' ὅσον μετὰ τῆς κυριότητος συνυπάρχει ὑπὲρ ἑτέρου προσώπου καὶ τὸ ἐμπράγματον δικαίωμα τῆς ἐμφυτεύσεως, ἐπιφανείας, ἐπικαρπίας, χρήσεως ἢ οἰκήσεως, ἵνα ἡ ἔγκυρος ἡ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 δήλωσις τοῦ κυρίου, δέον ἐντὸς τῆς αὐτῆς διμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας νὰ καταρτισθῇ, μεταγραφῇ καὶ κοινοποιηθῇ καὶ ὁμοία δήλωσις τοῦ κεκτημένου τὸ ἐμπράγματον τοῦτο δικαίωμα, ἄλλως, ἡ δήλωσις τοῦ κυρίου οὐδὲν παράγει ἔννομον ἀποτέλεσμα. Πᾶσαι αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου 2 ἐφαρμόζονται καὶ προκειμένου περὶ τῆς κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον 3 δηλώσεως

4. Κοινοποιουμένης ἐμπροθέσμως τῆς κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους δηλώσεως, λογίζεται αὐτοδικαίως, ὅτι διὰ τῆς περὶ κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀποφάσεως ἀφ' ἑνὸς μὲν πάντα τὰ ἐπὶ ἢ ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωθέντος ἀκινήτου ὑπάρχοντα κτίσματα, ἐγκαταστάσεις, δένδρα, φυτεῖαι, φρέατα βόθροι κλπ. ἀπαλλοτριοῦνται ἀναγκαστικῶς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, δικαιουμένου νὰ καταστρέψῃ καὶ ἀφαιρῇ ταῦτα, ὡς ἀπόλυτος αὐτῶν κύριος, ἀφ' ἑτέρου δὲ συνιστᾶται ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος γηπέδου καὶ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δουλεία χρήσεως αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον χρόνον τοῦτο ἀναγκαιοῖ εἰς τὰς Στρατιωτικὰς Ἀρχὰς Κατοχῆς.

5. Κοινοποιηθείσης ἅπαξ τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δηλώσεως τοῦ κυρίου καὶ τῶν κεκτημένων τυχὸν ἄλλο ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ ἀπαλλοτριωθέντος ἀκινήτου, δι' ἧς οὗτοι δηλοῦσιν ὅτι προκρίνουσι τὴν ὑπ' αὐτῶν διατήρησιν τῆς κυριότητος καὶ τῶν ἄλλων δικαιωμάτων ἐπὶ τοῦ γηπέδου, ἀπαγορεύεται καὶ ὑπαρχούσης ἔτι προθεσμίας, ἡ ἀνάκλησις τῆς δηλώσεως ἴτε διὰ μεταγενεστέρας τοιαύτης, εἴτε ὁπωσδήποτε ἄλλως.

6. Ὑποβληθείσης δηλώσεως ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προσώπων συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 παρ. 4 ἐδ. α', ὅτι δὲν προτίθενται νὰ ποιήσωνται χρῆσιν τῶν ἐκ τοῦ παρόντος ἄρθρου παρεχομένων αὐτοῖς δικαιωμάτων, οἱαδήποτε μεταγενεστέρα σχετικὴ ἀντίθετος δήλωσις τούτων εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος καὶ οὐδὲν παράγει ἔννομον ἀποτέλεσμα.

Ἄρθρον 3.

1. Ἅμα τῇ δημοσιεύσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἡ κυριότης πάντων τῶν ἐντὸς τῆς ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριουμένης ἐκτάσεως εὑρισκομένων πάσης φύσεως ἀκινήτων περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ πρὸ τῆς μεταγραφῆς τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὡς καὶ πρὸ τῆς καταβολῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τῆς ὀφειλομένης κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ἀποζημιώσεως ἢ τῆς ἐνεργείας οἱασδήποτε ἄλλης διατυπώσεως, ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς χρονολογίας τὰ ἀπαλλοτριούμενα ἀναγκαστικῶς ἀκίνητα δύνανται νὰ καταληφθῶσιν ἀκωλύτως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, παντὸς νομέως ἢ ὁπωσδήποτε κατόχου τῶν ἀκινήτων τούτων ἀποβαλλομένου ἀπ' αὐτῶν διοικητικῶς.

2. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ὡσαύτως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου πᾶσα ἐμπράγματος ἀξίωσις ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἀναγκαστικῶς ἀκινήτων, ὡς καὶ πᾶσα ἐνοχικὴ (τοιαύτη ἐξησφαλισμένη δι' ἐμπράγματου ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀκινήτων ἀσφαλείας τρέπεται εἰς ἐνοχικὴν ἀξίωσιν, ἱκανοποιουμένην ἐκ τῆς κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ὀφειλομένης ἕνεκα τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀποζημιώσεως.

3. Ἐφ' ὅσον ἤθελε κοινοποιηθῇ ἐμπροθέσμως ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 2 δήλωσις, ἡ κυριότης τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος ἀναγκαστικῶς γηπέδου ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως εἰς τὸν πρώην κύριον, βεβαρυμένη ὅμως διὰ τῆς κατὰ τὴν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 2 δουλείας χρήσεως. Τὰ ἐπὶ ἢ ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ γηπέδου τούτου κτίσματα, ἐγκαταστάσεις, δένδρα, φυτεῖαι, φρέατα, βόθροι κλπ. ἐξακολουθοῦσι καὶ μετὰ τὴν δήλωσιν παραμένοντα ὑπὸ τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου. Τὰ τυχὸν ὑφιστάμενα ἕτερα ἐμπράγματα δικαιώματα ἐκ τῶν μνημονευομένων ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 2, ἐπανέρχονται ὡσαύτως αὐτοδικαίως εἰς τὸν κεκτημένον ταῦτα περιοριζόμενα ὅμως μόνον ἐπὶ τοῦ γηπέδου καὶ μὴ δυνάμενα ν' ἀσκηθῶσιν ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 2 δουλεία χρήσεως.

4. Ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῷ παρόντι Νομοθετικῷ Διατάγματι ρητῶς καθοριζομένων ἀποζημιώσεων οὐδεμία ἑτέρα ἀποζημίωσις ὀφείλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἕνεκα τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀπαλλοτριώσεως. πᾶσα δὲ ἄλλη ἀξίωσις κυρίου, ἐπιφανειούχου, ἐμφυτευτοῦ, νομέως, ἐπικαρπωτοῦ, μισθωτοῦ ἢ οἱουδήποτε ἄλλου κατόχου ἀκινήτου, ἀπαλλοτριουμένου κατὰ τ' ἀνωτέρω ἢ τοῦ κεκτημένου οἱονδήποτε ἄλλο ἐμπράγματον ἐπ' αὐτοῦ δικαίωμα ἢ καὶ ἐνοχικὸν τοιοῦτον, ἐξησφαλισμένον δι' ἐμπραγμάτου ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀκινήτου ἀσφαλείας ἢ σχέσιν ἔχον ὁπωσδήποτε πρὸς τὸ ἀπαλλοτριούμενον ἀκίνητον, περὶ οἱασδήποτε ἄλλης καὶ ἐξ οἱουδήπτε λόγου ἀποζημιώσεως αὐτοῦ διὰ προηγουμένην αὐτῷ θετικὴν ἢ ἀποθετικὴν ζημίαν, λογίζεται ἀποσβεσθεῖσα.

5. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ ἀξίωσις ἀνάγεται εἰς τὸν πρὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως χρόνον καὶ στηρίζεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ἀπαλλοτριωθὲν ἀναγκαστικῶς ἀκίνητον κατελήφθη λόγῳ τοῦ ἐπείγοντος, διοικητικῶς πρὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τούτου.

Ἄρθρον 4.

1. Πᾶς κεκτημένος δικαίωμα κυριότητος ἢ οἱονδήποτε ἕτερον ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ ἀκινήτου ἀπαλλοτριωθέντος ἀναγκαστικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ὡς καὶ πᾶς κεκτημένος ἐνοχικὸν δικαίωμα, ἐξησφαλισμένον δι' ἐμπραγμάτου ἀσφαλείας ἐπὶ ὁμοίου ἀκινήτου, δικαιοῦται ἀποζημιώσεως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, καταβαλλομένης αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

2. Τὸ σύνολον τῆς δι' ἕκαστον ἀπαλλοτριούμενον ἀκίνητον ὀφειλομένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀποζημιώσεως ὁρίζεται ἴσον πρὸς τὴν ἀξίαν ἣν τὸ ἀκίνητον τοῦτο ἔχει κατὰ τὸν χρόνον τῆς κηρύξεως τῆς κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ἀπαλλοτριώσεως, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἱδρύσεως τοῦ ἀεροδρομίου ἐπελθούσης τυχὸν μειώσεως τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων.

Ἄρθρον 5.

1. Πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1731)1939 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ ἀναγκ. ἀπαλλοτριώσεων» ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν ἢ συνεπληρώθησαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2003)1939 Ἀν. Νόμου «περὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1731)1939 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ ἀναγκ. ἀπαλλοτριώσεων» ἰσχύουσι καὶ ἐφαρμόζονται ἐν τῇ κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ἀπαλλοτριώσει, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν ἀντιβαίνουσι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τούτου.

2. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἁρμοδίων διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς τιμῆς μονάδος ἀποζημιώσεως τῶν ἀπαλλοτριωτέων κτημάτων δικαστηρίων ὑπάγεται καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῆς δικαίας ἀποζημιώσεως ἣν τὸ Δημόσιον ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ διὰ τὴν σύστασιν δουλείας χρήσεως ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ἀπαλλοτριωθεισῶν ἐκτάσεων ἐφ' ὅσον ἠθελεν ὑποβληθῇ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος δήλωσις.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θέον ἡ ἐκδοθησομένη δικαστικὴ ἀπόφασις νὰ καθορίζῃ, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, κεχωρισμένως τὴν καταβλητέαν ἐφ' ἅπαξ ἀποζημίωσιν διὰ τὴν λόγῳ τῆς γενομένης χρήσεως ἐπελθοῦσαν καταστροφὴν ἢ βλάβη δένδρων, φυτειῶν καὶ λοιπῶν ἐπικειμένων ἢ ὑποκειμένων φρεάτων ἐδάφων κλπ. κεχωρισμένως δὲ τὴν καταβλητέαν τοιαύτην διὰ τὴν δι' ἓν ἔτος, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς χρονολογίας κηρύξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως γενομένην χρῆσιν τοῦ ἐδάφους.

Ἡ διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἐδάφους ὀφειλομένη ἀποζημίωσις ἀνατρέχει ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς πραγματικῆς καταλήψεως ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν κατοχῆς τῶν ἐκτάσεων τούτων καὶ καταβάλλεται, ἐφ' ὅσον χρονικὸν διάστημα διαρκεῖ ἡ χρῆσις αὕτη, κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθοριστθησόμενα.

4. Ἡ διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἐδάφους ὀφειλομένη ὡς ἀνωτέρω ἀποζημίωσις ὑπολογίζεται καὶ καταβάλλεται τοῖς δικαιούχοις διὰ μὲν τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἔτος, ὡς καὶ διὰ τὸ πρὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ τὸ κτῆμα ἦτο κατειλημμένον, βάσει τοῦ ποσοῦ ὅπερ καθωρίσθη ἐτησίως ὑπὸ τῆς προσδιοριζούσης τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην ἀποφάσεως, διὰ δὲ τὰ ἑπόμενα ἔτη χρήσεως βάσει μὲν τοῦ ὡς ἀνωτέρω ποσοῦ, πολλαπλασιαζομένου ὅμως ἐπὶ συντελεστὴν ὁριζόμενον καθ' ἕκαστον ἔτος χρήσεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ κατὰ τὴν ἐλευθέραν τούτου κρίσιν ἀναλόγως τῶν κρατουσῶν ἑκάστοτε οἰκονομικῶν συνθηκῶν, μὴ ἀποκλειομένου, ὅπως ὁ ἐν λόγῳ συντελεστὴς κατέλθῃ καὶ εἰς ποσοστὸν τῆς μονάδος.

5. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐκδοθεισῶν τελεσιδίκων δικαστικῶν ἀποφάσεων περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἀποζημιώσεων καὶ τῶν κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων περὶ ἀναγνωρίσεως δικαιούχων τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσις Ἀπαλλοτριώσεων) προβαίνει δι εἰδικῆς δι' ἕκαστον ἀκίνητον ἢ δι' ἕκαστον δικαιοῦχον πράξεως, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς ἐκκαθάρισιν τῆς τελικῶς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως ἐκπίπτον τὴν κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον τυχὸν ἐνεργηθεῖσαν τῷ δικαιούχῳ προκαταβολήν.

Ἄρθρον 6.

1. Ἅμα τῇ δημοσιεύσει τῆς κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος ἀποφάσεως περὶ κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ καὶ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἀλλ' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ μόνον, ἐὰν ἐγένετο κατάληψις τοῦ κτήματος ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν κατοχῆς, καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πρὸς ἕκαστον κύριον ἑνὸς ἢ πλειόνων ἀκινήτων κειμένων ἐντὸς τῆς ἀπαλλοτριωθείσης ἢ καταληφθείσης ἐκτάσεως ὡς καὶ πρὸς ἕκαστον κεκτημένον δικαίωμα ἐπιφανείας ἐπὶ ὁμοίων ἀκινήτων ποσὸν μέχρι δραχμῶν τριακοσίων χιλιάδων (300.000), ὡς προκαταβολὴ ἔναντι τῆς ἧς ἤθελεν οὗτος μελλοντικῶς δικαιωθῇ ἀποζημιώσεως τῆς ὀφειλομένης ἕνεκα τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

Τὸ ποσὸν τῆς προκαταβολῆς ταύτης καθορίζεται κατὰ τὴν ἐλευθέραν κρίσιν τῆς κατὰ τὴν ἑπομένην παράγραφον Ἐπιτροπῆς, ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει τοῦτο δύναται νὰ ἦ ἀνώτερον ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 3, παράγρ. 1 τοῦ παρόντος τῶν τριῶν τετάρτων (3)4) τῆς ἀξίας τοῦ ἀποζημιωτέου κτήματος μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν τυχὸν βαρυνόντων τοῦτο βαρῶν, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῆς παρ. 7 τοῦ παρόντος ἄρθρου τῶν τριῶν τετάρτων (3)4) τῆς ἀξίας τῶν καταστραφέντων ἢ βλαβέντων κτισμάτων, δένδρων καὶ λοιπῶν ἐπικειμένων ἢ ὑποκειμένων ὡς καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ὀφειλομένης εὐλόγου ἀποζημιώσεως διὰ τὴν λόγῳ τῆς καταλήψεως στέρησιν τῆς χρήσεως τῶν κτημάτων κατὰ τὸ πρὸ τῆς χορηγήσεως τῆς προκαταβολῆς χρονικὸν διάστημα.

2. Συνιστᾶται ἐν Μοίραις τῆς Κρήτης Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐξ ἑνὸς Πρωτοδίκου, ὡς Προέδρου, ἀναπληρουμένου ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύμματος ὑπὸ ἑτέρου Πρωτοδίκου, ὁριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου τῆς περιφερείας ἐν ᾗ κεῖνται τὰ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα ἀπαλλοτριωτέα ἀκίνητα ἀναπληρουμένου ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του ὡς καὶ τοῦ

Προέδρου τῆς κοινότητος τῆς αὐτῆς ὡς ἀνωτέρω περιφερείας, ἀναπληρουμένου ὡσαύτως ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ὡς μελῶν, ἥτις εἶναι ἁρμοδία ἵνα ἀποφασίζῃ κατ' ἀρχὴν περὶ χορηγήσεως ἢ μὴ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προκαταβολῆς ὡς καὶ νὰ καθορίζῃ τὸ ποσὸν εἰς ὃ δέον νὰ ἀνέλθῃ ἡ προκαταβολὴ αὕτη, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν κρίσιν της ὁλικὴν ἀξίαν ἑκάστου ἀπαλλοτριωθέντος ἢ καταληφθέντος κτήματος τὰ τυχὸν ἐπ' αὐτοῦ ὑφιστάμενα βάρη κλπ. ὡς καὶ τοὺς περιορισμούς, τοὺς καθοριζομένους διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Χρέη γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ ὁ γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου Μοιρῶν, ἀναπληρούμενος ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑπὸ ἑτέρου δημοσίου ὑπαλλήλου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ἐπιτροπὴ συνεδριάζουσα ἐν τῷ εἰρηνοδικειακῷ καταστήματι Μοιρῶν καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου ταύτης καὶ γνωστοποιουμένην διὰ τοιχοκολλήσεως σχετικῆς εἰδοποιήσεως ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, τοιχοκολλήσεως τοῦ τε εἰρηνοδικειακοῦ καταστήματος, ὡς καὶ τοῦ κοινοτικοῦ καταστήματος τῆς οἰκείας κοινότητος δυναμένη δέ, ἂν θεωρήσῃ σκόπιμον νὰ ἀκούσῃ καὶ τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὡς καὶ νὰ ἐνεργήσῃ καὶ αὐτοψίαν, ἀποσαφίζει κατὰ πλειοψηφίαν παρόντων πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς ἐπὶ ἑκάστης αἰτήσεως περὶ χορηγήσεως προκαταβολῆς ὑποβαλλουμένης αὐτῇ ὑφ' ἑκάστου κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δικαιούχου. Ἐν τῇ αἰτήσει ταύτῃ δέον νὰ περιγράφηται κατ' εἶδος, ἕκτασιν καὶ ὅρια τὸ ἀποζημιωτέον ἀκίνητον, νὰ ἀναγράφωνται τὰ ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου τούτου προβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ δικαιούχου δικαιώματα, τέλος δὲ νὰ ἀναφέρηται καὶ ὁ τρόπος τῆς ὑπ' αὐτοῦ κτήσεως τῶν δικαιωμάτων τούτων.

4. Ἀπαραίτητοι προϋποθέσεις ὑφ' ἃς εἶναι δυνατὸν ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους Ἐπιτροπὴ νὰ ἀποφασίσῃ εἶναι αἱ ἑξῆς :

α') ὅτι οἱ δικαιοῦχοι θέλουσι δηλώσει ἐγγράφως καὶ ὑπευθύνως τὰ ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου των τυχὸν ὑφιστάμενα βάρη (ὑποθήκας, προσημειώσεις, καταχωρίσεις κλπ.), ὡς καὶ ὅτι τὸ ἀκίνητον δὲν διεκδικεῖται ὑπό τινος. Οἱ αὐτοὶ δικαιοῦχοι δέον ὡσαύτως νὰ δηλώσωσιν, ἐὰν ἐποιήσαντο ἢ ἄλλως ἂν προτίθενται νὰ ποιήσωνται ἐμπροθέσμως χρῆσιν τῶν δικαιωμάτων τῶν παρεχομένων αὐτοῖς δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

β') ὅτι θέλει προσαχθῇ δι' ἕκαστον ἀκίνητον βεβαίωσις τοῦ Προέδρου τῆς οἰκείας κοινότητος ἐν ᾗ οὗτος δέον νὰ βεβαιοῖ ὅτι ὁ αἰτῶν τυγχάνει κύριος ἢ ἐπιφανειοῦχος τοῦ ἀποζημιωτέου ἀκινήτου νὰ μνημονεύῃ δὲ συνάμα λεπτομερῶς τὸν τρόπον κτήσεως τῶν ὑπ' αὐτοῦ δικαιωμάτων (ἐξ ἀγοραπωλησίας, κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς, ποινικῆς, μακρᾶς κατοχῆς καὶ ἀπὸ ποίου χρόνου κλπ.) ὡς καὶ ὅτι τοῦτο κατελήφθη καὶ χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς. Ὁ αὐτὸς ὡς ἄνω Πρόεδρος τῆς κοινότητος δέον ἐν τῇ αὐτῇ βεβαιώσει νὰ προτείνῃ καὶ περὶ τοῦ κατὰ τὴν κρίσιν του προκαταβλητέου εἰς ἕκαστον δικαιοῦχον ποσοῦ βεβαιῶν ταὐτοχρόνως ὅτι τὸ ὑπ' αὐτοῦ προτεινόμενον ὡς προκαταβλητέον ποσὸν δὲν εἶναι μεῖζον τῶν τριῶν τετάρτων (3/4) τῆς ἀξίας τῶν ἀποζημιωτέων κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν ἐδαφίῳ β' τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζόμενα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν κατὰ τὴν συμφώνως τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ α' βεβαίωσιν τυχὸν βαρυνόντων τὸ ἀκίνητον τοῦτο βαρῶν.

5. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐγκρινομένη προκαταβολὴ καθορίζεται καθ' ἕκαστον δικαιοῦχον. Διὰ τὸν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ, εἰς ὃ δέον νὰ ἀνέλθῃ ἡ προκαταβολὴ αὕτη, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἐὰν ἡ προκαταβολὴ χορηγῆται ἔναντι τῆς ἀξίας πλειόνων τοῦ ἑνὸς ἀκινήτων τοῦ αὐτοῦ ἰδιοκτήτου καὶ καθορίζεται ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῶν πλειόνων τούτων ἀκινήτων, ἐντὸς ὅμως πάντοτε τῶν βιὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζομένων περιορισμῶν.

6. Ἐν ταῖς ἀποφάσεσι τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Ἐπιτροπῆς δέον νὰ περιγράφωνται λεπτομερῶς κατ' εἶδος, ἔκτασιν καὶ ὅρια τὰ ἀκίνητα, διὰ τὴν ἀξίαν τῶν ὁποίων χορηγεῖται ἡ προκαταβολή, νὰ ἀναγράφωνται τὰ τυχὸν ἐπ' αὐτῶν ὑφιστάμενα βάρη, ἡ ὑπολογιζομένη ὁλικὴ κατὰ προσέγγισιν ἀξία τούτων, ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα αἰτιολογία βάσει τῆς ὁποίας καθωρίσθη τελικῶς τὸ προκαταβλητέον ποσόν.

Ἐὰν ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἔχῃ δικαιώματα ἐπὶ πλειόνων τοῦ ἑνὸς ἀκινήτων, δέον ἐν τῇ ἐκδοθησομένῃ ἀποφάσει νὰ ἀναγράφηται εἰδικῶς καὶ κεχωρισμένως ἕκαστον ἀκίνητον, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τῆς διὰ τοῦτο ἐγκρινομένης προκαταβολῆς.

7. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐν τῇ κατὰ τὸ ἐδάφιον α' τῆς παρ. 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου αἰτήσει των οἱ δικαιοῦχοι δηλώσωσιν, ὅτι ἐποιήσαντο ἢ προτίθενται νὰ ποιήσωνται χρῆσιν τῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Ν. Δ/τος παρεχομένων αὐτοῖς δικαιωμάτων, ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Ἐπιτροπὴ ἀποφαίζει περὶ χορηγήσεως προκαταβολῆς ποσοῦ ἀναλόγου ἐναντι τῆς ὀφειλομένης αὐτοῖς ἀποζημιώσεως διὰ τὰς ἐπελθούσας ἕνεκα τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ καταλήψεως καταστροφὰς ἢ βλάβας εἰς κτίσματα, φύτρα φυτείας καὶ λοιπὰ ἐπικείμενα ἢ ὑποκείμενα φρέατα, βόθρους κλπ., ὡς καὶ διὰ τὴν ἐπελθησομένην αὐτοῖς στέρησιν τῆς χρήσεως τοῦ ἐδάφους.

8. Ἐπὶ ἀδιατιμήτων προικώων ἀκινήτων ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προκαταβολὴ ἐνεργεῖται εἰς ἀμφοτέρους τοὺς συζύγους ἀπὸ κοινοῦ, ἐπὶ δὲ ἀκινήτων, ἐφ' ὧν πλὴν τῆς κυριότητος συνυπάρχει ὑπὲρ ἑτέρου προσώπου καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, χρήσεως ἢ οἰκήσεως τὸ ὡς ἄνω ποσὸν προκαταβάλλεται εἰς τε τὸν κύριον καὶ τὸν κεκτημένον δικαίωμα ἐπικαρπίας, χρήσεως ἢ οἰκήσεως κατανεμόμενον μεταξὺ τούτων κατὰ τὴν ἐλευθέραν κρίσιν τῆς κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιτροπῆς.

9. Κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκδιδομένης ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀποστέλλεται διὰ τὴν πληρωμὴν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ πλησιεστέρου δημοσίου Ταμείου, δι' ἐγγράφου κοινοποιουμένου καὶ πρὸς τὸν αἰτησάμενον τὴν χορήγησιν τῆς προκαταβολῆς δικαιοῦχον, ὅμοιον δὲ ἀντίγραφον ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰς ἄνω Προέδρου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Δ/σιν Ἀπαλλοτριώσεων) συνοδευόμενον ὑπὸ πάντων τῶν διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὑποβληθέντων συμφώνως τῷ παρόντι ἄρθρῳ δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

10. Ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Διευθυντὴς Ταμείου, ἅμα τῇ λήψει τῆς περὶ πληρωμῆς τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προκαταβολῆς σχετικῆς ἀποφάσεως, καταβάλλει εἰς τὸν διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἀναγνωρισθέντα ὡς δικαιοῦχον τὸ καθορισθὲν ποσὸν προκαταβολῆς ἐκ πιστώσεως μεταβιβαζομένης αὐτῷ ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος Διαχειριστοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Προμηθειῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς καὶ διατιθεμένης ἀποκλειστικῶς δι' ἐνέργειαν πληρωμῶν ἀπαιτήσεων προκυψασῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νομ. Διατάγματος.

11. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Ἐπιτροπῆς οὐδὲν ἔνδικον μέσον ἰσχύει ἀπαγορευομένης καὶ τῆς προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

12. Ἅπασα ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους καθοριζομένη ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Ἐπιτροπῆς διαδικασία διεξάγεται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου δ' ὡσαύτως συντάσσονται καὶ πᾶσαι αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν διαδικασίαν ταύτην δηλώσεις, βεβαιώσεις κλπ., ὡς καὶ τὰ πρωτότυπα καὶ ἀντίγραφα τῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων.

13. Πᾶν ποσὸν προκαταβαλλόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου παρακρατεῖται παρὰ τοῦ δικαιούχου κατὰ τὴν πρὸς αὐτὸν πληρωμὴν τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος ὀφειλομένης αὐτῷ ἀποζημιώσεως.

14. Πλὴν τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον καθοριζομένης προκαταβολῆς οὐδεμία ἑτέρα προκαταβολὴ χορηγεῖται εἰς δικαιούχους ἀποζημιώσεων ὀφειλομένων ἕνεκα τῆς κατὰ τὸ παρὸν Νομ. Διάταγμα ἀπαλλοτριώσεως, ἡ δὲ διάταξις τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1731)1939 Ἀν. Νόμου «περὶ ἀναγκ. ἀπαλλοτριώσεων» δὲν ἐφαρμόζεται ἐν προκειμένῳ.

15. Εἰς τὸν Πρόεδρον, εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν μελῶν καὶ τὸν Γραμματέα τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Ἐπιτροπῆς καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ποσὸν δραχμῶν πεντήκοντα (50) δι' ἑκάστην ἐκδιδομένην ὑπὸ τούτων κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπόφασιν βάσει καταστάσεων τεθεωρημένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης καὶ ὑποβαλλομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Δ)νσιν ἀπαλλοτριώσεων).

Ἄρθρον 7.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης κατὰ τὴν ἐλευθέραν αὐτοῦ κρίσιν, δύναται νὰ ὁρισθῇ, ὅτι ἡ ἀναγνώρισις τῆς κυριότητος πάντων τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἀπαλλοτριωθησομένων ἀναγκαστικῶς κατὰ τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα κτημάτων, ὡς καὶ τῶν τυχὸν ἐπ' αὐτῶν ἀξιουμένων ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων πρὸς καταβολὴν τῆς ὁριστικῶς καθορισθησομένης ἀποζημιώσεως θὰ ἐνεργηθῇ ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ἐπιτροπῆς, μὴ ἐφαρμοζομένων τῶν ἄρθρων 29 ἕως 33 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1731)1939 Ἀν. Νόμου «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων».

2. Ἐν τῇ περιπτώσει τῆς προηγουμένης παραγράφου ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει ἐπὶ ἑκάστης ὑποβαλλομένης αὐτῇ αἰτήσεως δι' ἰδιαιτέρας πράξεώς της, ἀποφαινομένη περὶ τοῦ παραδεκτοῦ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς αἰτήσεως καὶ περὶ πληρωμῆς τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἐκ ταύτης τοῦ ποσοῦ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 6 τυχὸν χορηγηθείσης προκαταβολῆς, μὴ ἀπαιτουμένης διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις βεβαιώσεως τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων, ὅτι ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων δὲν διεκδικεῖ δικαιώματα τὸ Δημόσιον.

3. Ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, κατ' οὐσίαν, τῆς ὑπὸ τοῦ δικαιούχου ὑποβληθείσης αἰτήσεως, ἀπομένει εἰς τὸν ἀξιοῦντα ἑαυτὸν ὡς δικαιοῦχον ἡ δικαστικὴ ἀναγνώρισις κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν.

4. Πάντα τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς διαδικασίαν ἔγγραφα, ἐκθέσεις, βεβαιώσεις, πιστοποιητικὰ καὶ ἀντίγραφα (ὁσάκις ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς βεβαιοῦται ἐγγράφως ἡ τοιαύτη χρησιμότης των), αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ὡς καὶ τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν ἐκδίδονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

5. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζεται ἡ ἀμοιβὴ τοῦ Προέδρου, τῶν μελῶν ὡς καὶ τοῦ γραμματέως τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς δι' ἑκάστην ἐκδιδομένην ὑπὸ τούτων συμφώνως τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 8.

1. Πᾶσαι αἱ ἕνεκα τῆς κατὰ τὸ παρὸν Νομ. Διάταγμα ἀπαλλοτριώσεως τῶν ἀκινήτων ὀφειλόμεναι, ἅτε καθορισθεῖσαι τελεσιδίκως κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἀποζημιώσεις, τὰ ἔξοδα κινήσεως ὑπαλλήλων, αἱ ἀποζημιώσεις τούτων δι' ἐκτὸς ἕδρας παραμονήν, αἱ ἀμοιβαὶ αὐτῶν ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα σχετικὴ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος δαπάνη ἐκκαθαρίζονται καὶ ἐντέλλονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, βαρύνουσι δὲ τὰς διὰ τὰς διενεργείας προμηθειῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀρχῶν κατοχῆς πιστώσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ καταβάλλονται κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου τῆς περιφερείας τῶν ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων διαχειριστοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς προμηθειῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς.

2. Εἰς τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπισυνάπτονται καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἑκάστης δαπάνης ἔγγραφα.

3. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐντελλόμεναι δαπάναι δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ εἰς ἕτερον κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἔλεγχον.

4. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος Νομοθ. Δ)τος προκαταβολαὶ καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν παρ. 9 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος Διευθυντοῦ Ταμείου ἐκ πιστώσεως μεταβιβαζομένης αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Διαχειριστοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Προμηθειῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς καὶ πρὸ τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ὡς μόνον δικαιολογητικὸν ἐνεργείας τῆς καταβολῆς ταύτης χρησιμεύει κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς σχετικῆς περὶ χορηγήσεως τῆς προκαταβολῆς ταύτης ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος Νομ. Διατάγματος ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς.

5. Πᾶσα κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον γενομένη ἢ γενησομένη ὑπὸ τοῦ Διαχειριστοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Προμηθειῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς προκαταβολὴ τακτοποιεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Πρὸς τοῦτο ὁ ὡς ἄνω Διαχειριστὴς ὑποχρεοῦται, ὅπως ὑποβάλῃ καθ' ἕκαστον μῆνα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Δ)σιν Ἀπαλλοτριώσεων) κατάστασιν ἐμφαίνουσαν τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ λαβόντος προκαταβολήν, τὸ ποσὸν εἰς ὃ ἀνῆλθεν αὕτη, ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ χρονολογίαν τῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος Ἐπιτροπῆς, δι' ἧς ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις τῆς προκαταβολῆς ταύτης.

6. Ἐφ' ὅσον διὰ τὴν ἔγκαιρον πληρωμὴν τῶν κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα ἀποζημιώσεων καὶ ἐν γένει δαπανῶν δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἐπαρκὴς ἐξ οἱουδήποτε λόγου, ἡ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 298 τοῦ 1941 Νομοθ. Δ)τος, ὡς τοῦτο ἔχει τροποποιηθῇ, παγία προκαταβολὴ προμηθειῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς δύναται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ν' αὐξάνηται τὸ ποσὸν τῆς παγίας ταύτης προκαταβολῆς ἀναλόγως πρὸς τὰς ἐμφανιζομένας ἀνάγκας.

7. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα ὀφειλόμεναι καὶ καταβαλλόμεναι ἀποζημιώσεις ἐξαιροῦνται τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήσεως ἀκινήτων.

8. Πᾶσαι αἱ ἀποδείξεις εἰσπράξεως τῶν κατὰ τὸ παρὸν Νομ. Δ)γμα ὀφειλομένων ἀποζημιώσεων, τῶν ἔναντι τούτων χορηγουμένων προκαταβολῶν ἐξόδων κινήσεως τῶν ἁρμοδίων πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Νομοθ. τούτου Διατάγματος καθοριζομένων, ἐργασιῶν ὑπαλλήλων, τῶν ἀποζημιώσεων τούτων δι' ὑπηρεσίαν ἐκτὸς ἕδρας, τῶν ἀμοιβῶν αὐτῶν ὡς καὶ πάσης ἑτέρας συναφοῦς δαπάνης συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 9.

1. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν α) τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος προκαταβληθὲν ποσὸν εἶναι ἀνώτερον τῆς τελεσιδίκως ὁρισθείσης ἀποζημιώσεως ἢ β) ὁ εἰσπράξας τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 προκαταβληθὲν ποσὸν ἤθελε τελεσιδίκως ἀποδειχθῇ, ὅτι δὲν τυγχάνει δικαιοῦχος ἀποζημιώσεως τὸ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀχρεωστήτως εἰσπραχθὲν ποσὸν καταλογίζεται εἰς βάρος τοῦ λαβόντος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μὴ ὑποκειμένης εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον, οὐδ' εἰς ἀκύρωσιν ἢ τροποποίησιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

2. Βάσει τῆς ἀποφάσεως ταύτης βεβαιοῦνται εἰς βάρος τοῦ ὑποχρέου τὰ καταλογιζόμενα ποσὰ εἰσπραττόμενα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

3. Ἐὰν διὰ τὴν ἐπέλευσιν τῶν περιπτώσεων α' καὶ β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου συνέβραμεν οὐσιωδῶς δόλος τοῦ λαβόντος τὴν προκαταβολὴν ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ, ἅτε δηλώσαντος ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως ψευδῆ ὅρια τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος ἢ προσαγαγόντος εἰκονικοὺς τίτλους πρὸς ὑποστήριξιν ἀνυπάρκτων δικαιωμάτων, ἐπιβάλλονται κατὰ τοῦ ὑπαιτίου καὶ αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Α. Ν. 1731)39 «περὶ ἀναγκ. ἀπαλλοτριώσεων» προβλεπόμεναι ποιναί.

4. Αἱ αὐταὶ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγρ. 1, 2 καὶ 3 ἐφαρμόζονται καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελε συντρέξει περίπτωσις ἀποδόσεως εἰς τὸ Δημόσιον τῆς κατὰ τὴν παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 6 προκαταβολῆς λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ τελεσίδικος καθορισθεῖσα σχετικὴ ἀποζημίωσις εἶναι ἐλάσσων τῆς εἰσπραχθείσης προκαταβολῆς.

Ἄρθρον 10.

1. Πρὸς προσωρινὴν ἀποκατάστασιν προσώπων ἐν τῷ συνόλῳ ἢ κατὰ τὸ πλεῖστον ἕνεκα τῆς κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, καταστάντων ἀκτημόνων ἢ στερηθέντων τῆς χρήσεως τῶν κτημάτων των, ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρησις αὐτοῖς τῆς χρήσεως κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ Κράτος, τοὺς Δήμους, τὰς Κοινότητας τοὺς Ὀργανισμοὺς Μοναστηριακῆς περιουσίας Κρήτης, ὡς καὶ τὰ Ἐφεδρικὰ Ταμεῖα Κρήτης. Διὰ τὴν τοιαύτην παραχώρησιν, ἧς ἡ διάρκεια ὁρίζεται, ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ προσώπων στερηθέντων τῆς χρήσεως τῶν κτημάτων των, εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ ταῦτα στεροῦνται τῆς χρήσεως αὐτῶν, ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ προσώπων στερηθέντων τῆς κυριότητος τῶν κτημάτων των, εἰς χρονικὸν διάστημα οὐχὶ ἀνώτερον τῆς πενταετίας ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῆς τοιαύτης παραχωρήσεως, καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ἐγκατασταθησομένων προσώπων εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῶν κτημάτων τούτων ἀποζημίωσις καθοριζομένη κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παραχώρησις ἐνεργεῖται, κατὰ παρέκκλισιν τῶν περὶ διαχειρίσεως τῶν ὡς ἄνω κτημάτων ὑφισταμένων διατάξεων καὶ κατὰ προτίμησιν ἀπὸ παντὸς ἄλλου τυχὸν δικαιουμένου, δι' ἀποφάσεως τῆς ἁρμοδίας Τοπικῆς Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, μετ' ἔγκρισιν τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου, τηρουμένων διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς σειρᾶς προτιμήσεως μεταξὺ τῶν δικαιουμένων εἰς τοιαύτην ἐγκατάστασιν προσώπων, τῆς παραχωρητέας ἐκτάσεως κλπ. τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου, περὶ τῶν δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως καὶ τῆς ἐκτάσεως κλήρου, εἰς ἣν δικαιοῦνται νὰ ἀποκατασταθοῦν.

Ἐὰν τὰ παραχωρητέα κτήματα δὲν ἐπαρκῶσι διὰ τὴν παραχώρησιν τῆς ὅλης ὑπὸ τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου καθοριζομένης κατὰ κλῆρον ἐκτάσεως, ἡ ἐγκατάστασις ἐνεργεῖται εἰς μικροτέραν ἔκτασιν καὶ κατ' ἀναλογίαν.

3. Μὴ λήξασαι συμβατικαὶ μισθώσεις ἢ τοιαῦται παραταθεῖσαι βάσει τῶν περὶ ἐνοικιοστασίου διατάξεων κτημάτων, περὶ ὧν ἡ παρ. 1 τοῦ παρόντος, εἰς ἃ θὰ ἀποφασισθῇ ἡ ἐγκατάστασις ἀπαλλοτριοπλήκτων ἀκτημόνων λύονται μονομερῶς, ὁ δὲ μισθωτὴς οὐδεμίαν δύναται νὰ ἀξιώσῃ ἀποζημίωσιν κατὰ τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἢ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν τοιαύτην λύσιν τῆς μισθώσεως δικαιούμενος μόνον εἰς τὴν συγκομιδὴν τῆς ἠρτημένης ἐσοδείας του, ὡς καὶ εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν ἢ ἐν περιπτώσει προκαταβολῆς τὴν ἀνάληψιν τοῦ μὴ δεδουλευμένου μισθώματος.

Λυομένης τῆς μισθώσεως μονομερῶς πᾶν δικαίωμα συσταθὲν ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ὑπὲρ τρίτου θεωρεῖται ὡς μὴ ὑπάρχον μὴ δικαιουμένου τοῦ τρίτου τούτου νὰ ἀξιώσῃ οἱανδήποτε ἀποζημίωσιν, δικαιουμένου ὅμως εἰς συγκομιδὴν τῆς τυχὸν ἠρτημένης ἐσοδείας του.

4. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διάλυσις τῆς μισθώσεως συντελεῖται διὰ τῆς κοινοποιήσεως ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου πρὸς τε τὸν ἰδιοκτήτην, ὡς καὶ πρὸς τὸν μισθωτὴν τοῦ κτήματος τῆς κατὰ τὴν παρ' 2 τοῦ παρόντος ὑπὸ τούτου ἐγκρίσεως τῆς ἐν τῷ κτήματι ἐγκαταστάσεως προσώπου δικαιουμένου εἰς ταύτην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος. Πρὸς τοῦτο ἡ ἁρμοδία Ἐποικιστικὴ Ὑπηρεσία ὑποβάλλουσα εἰς τὸν Νομάρχην πρὸς ἔγκρισιν τὰς ὑπ' αὐτῆς ἀποφασισθείσας παραχωρήσεις κτημάτων δέον ν' ἀναφέρῃ συγχρόνως εἰς τίνα ἀνήκουσι τὰ κτήματα ταῦτα, ὡς καὶ ἂν τυγχάνωσιν ἤδη ἐκμεμισθωμένα καὶ εἰς ποῖα πρόσωπα ἐξεμισθώθησαν.

5. Μισθωταὶ κτημάτων, ὧν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐλύθη ἡ μίσθωσις, δυστροποῦντες νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸν μίσθιον ἀποβάλλονται κατόπιν διαταγῆς τοῦ οἰκείου Νομάρχου διοικητικῶς.

6. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος καταβλητέα ὑπὸ τῶν ἐγκατασταθησομένων προσώπων ἀποζημίωσις καθορίζεται δι' ἀποφάσεως Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ κεῖνται τὰ παραχωρηθησόμενα ἀκίνητα, ὡς Προέδρου, καὶ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου καὶ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω περιφερείας, ὡς μελῶν.

7. Κατὰ πάσης ἀποφάσεως, λαμβανομένης κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου οὐδὲν ἔνδικον μέσον ἰσχύει ἀπαγορευομένης καὶ τῆς προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

8. Πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, κανονισθήσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 11.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν ἐκ τῆς κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως πληττομένων προσώπων ἀπὸ τῆς καταβολῆς οἱουδήποτε φόρου ὀφειλομένου ὑπὸ τούτων εἰς τὸ Δημόσιον μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὡς καὶ ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν αὐτῶν προσώπων ἀπὸ οἱουδήποτε φόρου τοῦ Δημοσίου ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μὴ ὑπερβαῖνον τὴν τριετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπαλλαγαὶ χορηγοῦνται κατὰ κατηγορίαν φόρου δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐν αἷς καθορίζεται καὶ τὸ χρονικὸν διάστημα, δι' ὃ χορηγεῖται ἡ ἀπαλλαγή, ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα ἀναγκαία λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 12.

Πρὸς ἐπιτάχυνσιν τοῦ ἔργου τῶν κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 6 καὶ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 Ἐπιτροπῶν δύναται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης νὰ ἀποσπασθῇ ἐν Μοίραις ὁ ὡς Πρόεδρος τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων ὁρισθησόμενος Πρωτοδίκης. Ὁ Πρωτοδίκης οὗτος, ἐφ' ὅσον χρονικὸν διάστημα διαρκοῦσιν αἱ ἐργασίαι τῶν, ὧν προεδρεύει, Ἐπιτροπῶν, δὲν ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντα τῆς κυρίας αὐτοῦ θέσεως.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, συντα-

κτικῆς ἰσχύος καὶ περιεχομένου, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰουνίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Λ. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰουλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

---

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1516)1942.

Περὶ καταργήσεως τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Α. Ν. 754)1937 «περὶ ἱδρύσεως ἐν Πειραιεῖ Παραρτήματος τοῦ Γενικοῦ Χημείου Κράτους κλπ.» ὡς καὶ τοῦ ἀπὸ 16)25 Αὐγούστου 1937 Β. Διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Α. Ν. 754)1937 κλπ.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργεῖται τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Α. Ν. 754)1937 «περὶ ἱδρύσεως ἐν Πειραιεῖ Παραρτήματος τοῦ Γενικοῦ Χημείου Κράτους κλπ.», ὡς καὶ τὸ ἀπὸ 16)25 Αὐγούστου 1937 Β. Διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Α. Ν. 754)1937 κλπ.».

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1942.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Λ. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰουλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως.
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

Περὶ ὁρισμοῦ ἕδρας τοῦ Πρωτοδικείου Ἔβρου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ἀν. Νόμου 2617)1940 περὶ λήψεων ἐκτάκτων μέτρων ἀναγομένων εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῶν Δικαστηρίων :

Ὁρίζομεν προσωρινῶς ἕδραν τοῦ Πρωτοδικείου Ἔβρου τὴν πόλιν Διδυμότειχον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(5)

Περὶ ἱδρύσεως ἐν Κηφισιᾷ Σωφρονιστικοῦ Καταστήματος ἀνηλίκων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις: 1) τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῶν κειμένων Νόμων περὶ Φυλακῶν τοῦ Κράτους», 2) τῶν ἄρθρων 2, 51 καὶ 91 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1935 Νόμ. Διατάγματος «περὶ ὀργανώσεως σωφρονιστικοῦ προσωπικοῦ καὶ διαχειρίσεως Φυλακῶν» καὶ 3) τοῦ ἄρθρου 1 παράγρ. 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1137) 1942 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ διοικήσεως τῶν Σωφρονιστικῶν καὶ Ἀναμορφωτικῶν Ἱδρυμάτων κειμένων διατάξεων».

Ἱδρύομεν ἐν Κηφισιᾷ Σωφρονιστικὸν Κατάστημα Ἀνηλίκων, ἐγκατασταθησόμενον εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν ἀριθ. 23 κτίριον χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ Γεωργ. Καφαλᾶ ὡς Κλινικὴ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀναγέννησις» κατατάσσομεν δὲ αὐτὸ εἰς τὴν Β' τάξιν.

Αἱ ὀργανικαὶ θέσεις τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐν λόγῳ σωφρονιστικοῦ καταστήματος ὁρίζονται εἰς ἕνα Ὑποδιευθυντήν, ἕνα Γραμματέα, ἕνα Λογιστήν, ἕνα Ἀρχιφύλακα, τρεῖς ὑπαρχιφύλακας καὶ εἴκοσι φύλακας, αὐξανομένων ἰσαρίθμως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τοῦ προσωπικοῦ τῶν φυλακῶν, πλὴν τῆς θέσεως τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ ὅστις θὰ ληφθῇ ἐκ τοῦ ὑπάρχοντος προσωπικοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Μαΐου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ

---

(6)

Περὶ ἁρμοδιότητος τῆς Ὑπηρεσίας Φόρου Δημοσίων Θεαμάτων Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἔκδοσιν καταλογιστικῶν πράξεων φόρου πολυτελείας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις α) τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1)1941 Νομ. Δ)τος «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», β) τοῦ τρίτου ἐδαφίου τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 21 καὶ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 505)37 «περὶ κώδικος τῆς φορολογίας δημοσίων θεαμάτων», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἁρμοδία διὰ τὴν ἔκδοσιν κλπ. τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Α. Ν. 1991)1939, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Δ. 1210)1942, καταλογιστικῶν πράξεων φόρου πολυτελείας καὶ τὴν ἐπιβολὴν τῶν σχετικῶν προστίμων, ὡς καὶ διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου καὶ προστίμων διὰ τὴν περιφέρειαν τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν προαστείων αὐτῆς καθίσταται ἡ Ὑπηρεσία Δημοσίων Θεαμάτων Ἀθηνῶν.

2. Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκκρεμοῦσαι εἰς τὰς Οἰκονομικὰς Ἐφορίας Ἀθηνῶν καὶ Προαστείων ὑποθέσεις ἐνεργοῦνται καὶ περαιοῦνται ὑπ' αὐτῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουλίου 1942.

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ